

Τῆ Κυριακῇ Ε΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ ————— Κε ρ

Κυριε εκεκραξα προς σε ει σα κου σο ον
μου ει σακου σον μου Κυριε Κυριε εκεκραξα
προς σε ει σακου σοον μου προσχεσ τη φω νη της δε
η σε ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει
σα κουσον μου Κυριε

Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη η μου ως θυ μι
α μα ε νω πι ον σου ε παρσις των χει ρω ων μου θυ
σι α ε σπερι νη ει σα κουσον μου Κυριε

(Τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου)

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ ————— Κε ρ

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σθ

Κυριε α μαρ τα νωνου παυ ο μαι φι λαν θρω πι

ας α ξι ου με νος ου γι νωσκω^{u q} νι κη σονμουτην πω

ρωσιν μο νε Α γα θε και ε λε η σο ο ο ο ον με^{u q}

Στίχ. β'. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,^{v' 22} ε ως δ α ντα πο δως

μοι^{u q}

Κ^{Κε} υ ρι ε και τον φο βον σου πτο ου ου μαι και το

πο νη ρον ποι ει ν ου παυ ο μαι^{u q} τις εν δι κα στη ρι ω

τον δι κα στη ην ου πτο ει ται η τι ις ι α

θη ναι βου λο με νος^{v' 22} τον ι α τρον πα ρο ρ γι ζει ως κα

γω^{u q} μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε πι τη α σθε νει α

μου σπλα γχνισθη τι και ε λε η σο ο ο ο ον με^{u q}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,^{v' 22} ει σα κ8

σον της φωνης μ8^{u q}

Ο^{Κε} ι οι μοι τι ω μοι ω θην ε γω τη α κα αρπω συ

κη^{v' 22} και πτο ου μαι την κα τα ραν συν τη εκ κο πη^{u q} αλλ

ε που ρα νι ε γε ω ρ γε Χρι στε ο Θε ος^{v' 22} την

χε ρ σω θει σαν μου ψυ χην καρ πο φο ο ο ρον α να

δειξον και ως τον ασωτον υιον δεξαι με και ελε
ησο ο ο ο ον με

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φωνην της
δε η σε ως μη

Τ^{κε}α πληθη των πταισμάτων μου παρι δε Κυρι ε ο
εκ Παρθενου τε χθεις και πασας εξαλει
ψον τας ανομινας μου λογισμον μοι παρεχων ε
πιτροφης ως μονος φιλανθρωπος δεομαι και ελε
ησο ο ο ο ον με

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;
ο τι παρ σοι ο ι λα σμος ε στι

Πτω χευσας ο πλσσι ος Χρι στε τς βρο τς ε πλσ τι
σας α θα να σι αν και ελ λαμψιν δι ο πτω χευ σα
ντα η δο ναις τβ βι ι ς α ρε ταις με πλσ τι σον
και πε νη τι Λα ζα ρω με συν τα ξον της τβ πλσ ς σι ς

με τι μω ρι ι ας ε ξαι ρθ μενος και γε ε νης
της α πο κει με ε νη ης μοι

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

χη μθ ε πι τον Κυ ρι ον

Κ α κι αν ε πλθ τη σα δει νως και τρυ φην η γα πη

σα και των εν βι ω α πη λου σα α η δο νω ων Κυ

ρι ε και πυ ρος γε ε ε νης υ πο δικος γε γο

να λι μωτ τον τα τον νην μθ ως Λα ζα ρον πα ρα βλε ε ψα

μενος προ πυ λω ων των θει ων πρα ξε ων ερ ριμ με

νον οι κτειρον με Δε ε σπο ο τα

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Νεφέλην σε φωτός. Ἦχος Πα ρ

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τ ην ε κτην των σε πτω ων Νη στει ων Ε βδο

μα α δα προ θυ μως α παρ χο με νοι Κυ ρι ω

προ ε ορ τι ον υ υ μνον των Βα ἰ ων α σω
 μεν πι στοι ερ χο με νω εν δο ο ξη δυ να α
 μει Θε ο τητος ε πι την Ι ε ρσ σα λημ νε
 κρωω σαι τον θα να τον δι ο ε τοι μα σω μεν ευ
 σε βως τα της νι κης συμ βο ο λα τς κλα δς των α ρε
 των το Ωσαν να εκ βο η η σαι τω Ποι η τη η τς
 παντος

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

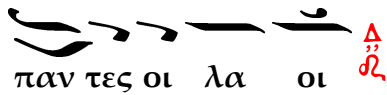
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ἠ Πα ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σων των

α νο μι ων αυ τς
Ι ε ρο μυ στης τς Λο ο γς Πα τερ γε νο
 με νος και α ρε ταις εκ λαμψας τη τς Πνευ μα τος
 αι γλη Θε ο δω ρε τρισμακαρ πα ρε ε χεις η μιν
 ι α μα α των χα ρι σμα τα τοις εν τη μνη μη σς
 ταυ τη τη ι ε ρα προ σι ου σι και τι μω ω

σι ι σε

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παντες οι λα οι

Tαις ου ρα νι αις ακτι ισι περι λαμ πο

με νος τη τϷ Χρι στϷ δυ να μει τας ι α σεις πα

ρε χεις τοις πι στει σε αι τϷ σι και ευ σε βως εκ τε

λα Ϸ σι την μνη μην σϷ θε ο μα κα ρι στε Πα τερ

θαυ μα τϷρ γε α ξι α γα στε Θε ο ο δω ω ρε

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με νειεις τον αι ω ω να

Tου α μπε λω νος ερ γα α της δι α της πρα

ξε ως των ε ντο λων ε δειχθης τϷ Χρι στϷ θε ο

φο ρε δι ο της βα σι λει ας της α α νω λα βων

μυ στι κω ως το δη να ρι ον α δι α λειπ τως πρε

σβευ εις υ περ η μων των τι μων των σε Θε ο ο

δω ω ρε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ἠ Πα ρ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω πνευματι

Και νυν και αει και εις τους αιωνων αμην

Θεομακαριστε Κοορηθεοχαριτω τε η των αμαρτανων κραταια προστασια των καταπονεων η ισχυρα και βεβαια Αντιληψις θεοκυητορ Παρθενε παντων πιστων καταφυγιον πανυμνη τε ε ε ε

Τὸ ἀργόν.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ἠ Πα ρ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω πνευματι

Και νυν και αει και εις τους αιωνων

αι ω ω νων α α μην $\Delta \frac{2}{2}$

Πα **Η** ε ο ο μα κα α ρι ι στε ε Κο ο ο ρη

η η θε ε ο ο χα α ρι ι ι τω ω ω τε ε $\pi 9$

η των α μα α α αρ τα α νο ο ντω ω ων

κρα α ται α α προ ο στα α σι ι α $\Delta \frac{2}{2}$ τω ων κα

α τα α πο ο νσ με ε ε νω ων η ι σχυ

υ ρα $\Delta \frac{2}{2}$ και βε βαι αι αι α α Αντι ι λη η

η ψις $\pi 9$ θε ο κυ η η τορ Παρ θε ε ε ε νε

ε πα ντω ων πι ι στων κα τα φυ γι $\Delta \frac{2}{2}$ ον πα α νυ

υ υ υ υ μνη η η τε ε ε ε $\pi 9$

* * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δ ι - ς

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε Ϸ
 Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως·

Ἦχος πλὴν Νη ς

Ε^{Νη}
 ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βυ υ υ τοις
 φο βυ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι
 οισ το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα
 εν τω
 α κη δι α ασαι τη η ην καρ δι ι ι ι
 α α α αν μβ

τὸ αὐτό.

Ἔδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ
 των πτε ρυ υ υ υ
 γω ω ω ων σα

τὸ τρίτον

Ε^{Νη}
 ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βυ υ υ τοις
 φο βυ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι
 οισ το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε

τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ εὐθύς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ ἄ χοροῦ, τὸ
ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Κε

Σ - Δ' 22

Πα
Η αυ μα στη η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

Δι **Κε**
 τ ε ς ς ς ς ς Σω τη η η η η η η η η η η η

Πα
 η η ρο ο ο ος η δι η η η η η μα α

Μ
 α ας φι λα α α α α α α α α α αν

Πα
 θρω ω ω ω ω πο ο ο ο ο ο ο ος γνω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω μη των με ε ε

ε ελ λο ο ο ο ο ο ντω ω ω ω ω ν γα α α α

Δι **Κε**
 αρ τη η η η η η ν γνω ω ω ω ω ω σι ι ι

Πα
 ι ι ι ι ι ι ν ως πα α α ω ως πα α ρο ο ο

ο ο ω ο ο ο ο ντω ως πα ρο ντων κε ε ε ε

Γα
 ε κε κτη η με ε ε λιε κε κτη με ε ε νο ω

Δι
 ο

με εν το καρ τε ρε ε ε ε ε ε ε ες

και αι λαι αι αι μα α α α α κρο ο ο ο ο

λο ο ο ο ο ο ο ο θυ υ υ υ υ υ υ υ

υ και μα κροθυ μον προ ο ο ο ο ο ος το ο ο ο

ο συ υν α α α αυ τω ω ω ω ω ω τσ Α

βρα α α α α α α αμ κο ο ο ο ο ο ο

ολ ποι οι οι οισ εν θαλ πο ο ο ο ο με ε εν

θαλ πο ο με ε νοι βο α α α α α α α

λα α α α α α α αν δι και ο κρι ι ι

ι τα Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι

ι ι υ ι Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ο ο ο ο

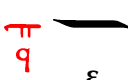
λο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α α α α α λα α

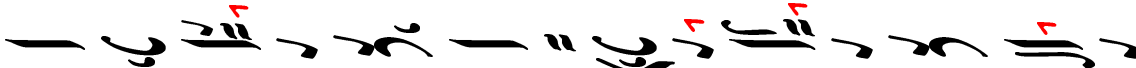
δο ξα σοι

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων, αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,

οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,

ως υ οἰ οἰ κτει ρη η η η σαι αι η η η

μας

Πα
Η αυ μα στη τς Σω τη η η ρος η δι η μας φι λαν

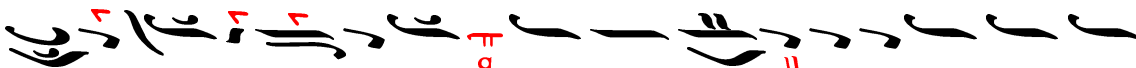

M **Πα**

θρω πο ος γνω ω ω ω ω μη των μελ λον των γα

αρ τη ην γνω ω σιν ως πα ρο ο ντων κε ε κτη

με ε ε ε νος τς Λα ζα α α ρκαι τς πλδ σι υ

τον βι ον ε ε στη λι ι ι τε ε ε ευ σε ε των ε

κα τε ρων το ο τε ε λος ε νο ο πτρι ζο ο

ο ο με ε ε ε νοι τς μεν φυ γω ω μεν το α πη

M **Πα**

νες και μι ι σα α αν θρω ω ω πον τς δε ζη

λω ω σω ω μεν το καρ τε ρες και αι μα κρο ο

ο ο θυ υ υ υ μον προς τοις συν α αυ τω ω τς Α

βρα α αμ κο ο ολ ποι οις εν θαλ πο με νοι οι βο ο

Πα

α αν δι και ο κρι ι ι τα α α Κυ υ ρι

ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλείον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνηοῦσι, και η ε ξ δε νω σις τοις

υ πε ρη φα α νοις

Τη πρε σβει α Κυ ρι ε παν των των Α γι ω ων

και της Θε ο το ο κς την σην ει ρηνηνδος η μιν

και ε λε ησον η μας ως μο νος οι κτιρ μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αὐτόμελον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Των ὄ ρα νι ων ταγ μα α των το α γαλ λι

α μα των ε πι γης αν θρω πων κρα ται α προ

στα σι α α χραντε Παρ θε νε σω σον η μας τςεις

σε ε κα τα φευ γον τας ο τι εν σοι τας ελ

πι δας με τα Θε ον Θε ο το κε α νε θε ε

με ε θα α α α π
9 9

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

Ⓜ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε ²² και ρε κε χα

ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα

σθ ⁹ ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ²² και ευ λο

γη μενος ο καρπος της κοιλιας σου οτι σω

τηρα ετεεκεεστων ψυχων ηημων

Βαπτιστα τχριστα παντων ημων μνησθη

τι ινα ρυσθωμεντων ανομιων ημων σοι

γαρ εδοθη χααρις προσεινυπερημων

Δόξα.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Ικετευσατε υπερημων αγιοι Απο

στολοι και Αγιοι παντες ινα ρυσθωμεν κινδυ

νων και θλιψεων υμας γαρ θερμς προσταατας προς

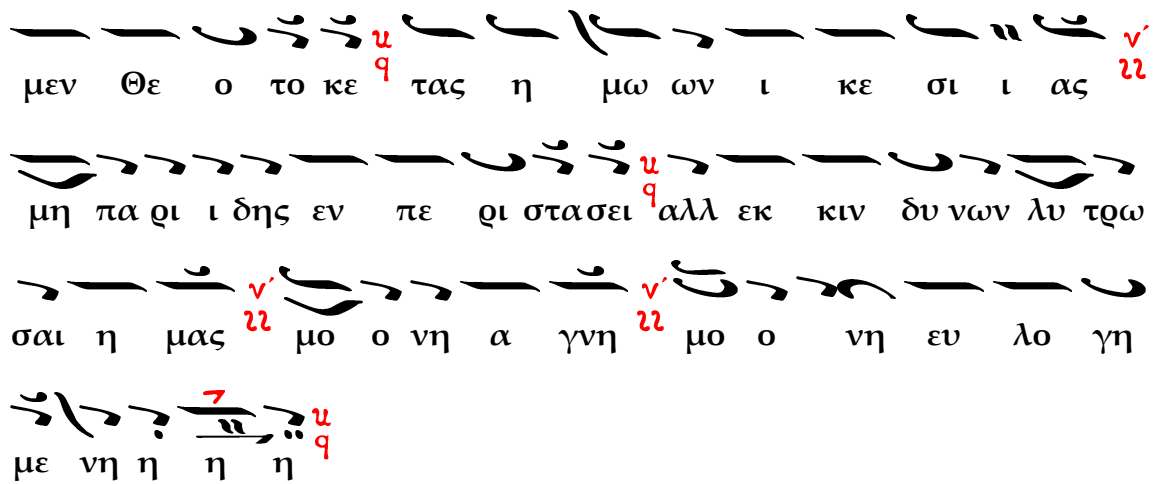
τον σωτηηρα κεκτημεεθα

Και νυν.

Και νυν και αι και εις τας αιωνωντων

αιωνων αμην

Υποτηνσην εσπλαγχνιαν καταφευγο

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον μί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετάνοιᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιῶμεν τρεῖς μεγάλας μετάνοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετάνοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

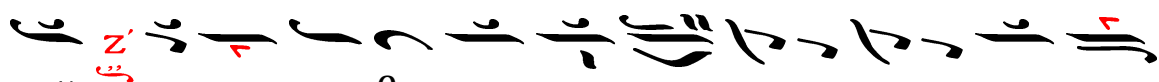
Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

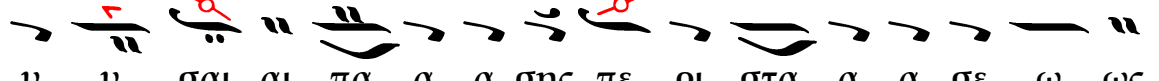
Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σα
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
σμα α α τω ων πο ο ολων Μη τε ε ε ε

 ε ερ τϑ ϑ ϑ ϑ Θε ϑ ϑ ϑ τϑ ϑ Υ υ ψι ι ι

 στϑ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ

 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως

 τϑ ϑ ϑ ϑς δϑ ϑ λϑ ϑ ϑς σϑ ϑ ϑ ϑ

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφείς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
